

НАРЕДБА

ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ НА ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩИНА РАДНЕВО

Глава първа Общи положения

Чл.1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община Раднево.

Чл.2. В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък;
7. (Нова - Решение № 851 по Протокол № 62 от 28.12.2010 г.) Туристически данък
8. (Нова - Решение № 302 по Протокол № 19 от 21.09.2016 г., в сила от 01.01.2017 г.)
Данък върху таксиметров превоз на пътници

Чл.3. (1) Размерите на местните данъци по чл.2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл.4. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл.5. (1) (Допълнена с Решение № 602 по Протокол №46 от 29.01.2010 г.) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения – на публични изпълнители.

(2) (Изменена с Решение № 851 по Протокол № 62 от 28 .12.2010 г.) Невнесените в срок данъци се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното изпълнение се извършва от публични изпълнители по реда на ДОПК или от съдебни изпълнители по реда на ГПК.

(3) (Нова - Решение № 851 по Протокол № 62 от 28 .12.2010 г.) Когато в нормативен акт е предвидено изискване за представяне на удостоверение по чл.87, ал 6 от ДОПК за задължения за данъци и такси по ЗМДТ се представя удостоверение само за задълженията за данъци и такси по постоянен адрес, съответно седалище на задълженото лице.

(4) (Нова - Решение № 851 по Протокол № 62 от 28 .12.2010 г.) Компетентен орган за отсрочване и разсрочване на местни данъци в размер до 100 000 лв. и при условие, че отсрочването или разсрочването се иска до 1 година от датата на издаване на разрешението е кметът на Общината, а в

останалите случаи е Общинският съвет.

Чл.6. Общинският съвет определя условията и реда за информиране и обсъждане с гражданите и бизнеса на предложения за определяне размерите на местните данъци.

Глава втора **Местни данъци**

Раздел I **Данък върху недвижимите имоти**

Чл.7. (1) (изменена с Решение № 942 от 24.01.2019 г.) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) (Отменена с Решение № 851 по Протокол № 62 от 28 .12.2010 г.).

Чл.8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) (Допълнена с Решение № 851 по Протокол № 62 от 28 .12.2010 г.) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

(5) (Нова - Решение № 851 по Протокол № 62 от 28 .12.2010 г.) За имот – държавна или общинска собственост данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл.9. Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

Чл.10. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. в брой в касите на общината
2. по банков път – по банковата сметка на общината;

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл.11. (изменен с Решение № 942 от 24.01.2019 г.) (1) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка от 5 %.

Чл.12. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл.13. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл.24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.14. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът.

Чл.15. Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на 1,5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Чл.16. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл.17. (1) (Изменена с Решение № 851 по Протокол № 62 от 28 .12.2010 г.) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка, съгласно приложение №2, а за жилищните имоти – данъчната им оценка съгласно приложение № 2.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл.11, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на предприятия, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл.18. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

(3) **(Нова - Решение № 602 по Протокол № 46 от 29.01.2010 г.)** Алинея 2, изречение първо, не се прилага за нежилищни имоти, които са собственост на предприятията или върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване.

Чл.19. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(нова - Решение № 942 от 24.01.2019 г.) В случай, че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 15, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

Чл.20. (изменен с Решение № 942 от 24.01.2019 г.) Данъчно задължените лица подават декларации по реда и в сроковете на чл.14 от ЗМДТ.

Чл.21. Лицата предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл.14, ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл.22. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имущества в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл.23. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорот е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл.24. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл.25. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл.25 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл.32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл.26. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.27. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.28. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца – **0,7** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;
2. за лица, извън посочените в т. 1 – **5** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл.29. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл.38 и чл.39 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.30. Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл.31. (1) Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

(2).Когато се наследява предприятие на едноличен търговец,участие в събирателно дружество, дялове и акции, представляващи повече от 50 на сто от капитала на търговските дружества, дължимият данък може да бъде заплатен в срок до една година от откриването на наследството заедно със законната лихва, която започва да се начислява след изтичане на 2-месечния срок по ал.1.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл.32. (1) Обект на облагане с данък са имущества, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) /нова с Решение № 602 по Протокол № 46 от 29.01.2010г./ Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(4) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, внесени в страната като нови.

(5) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) Не се облагат с данък имущества, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл.33. Данъкът се заплаща от лицата по чл.45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.34. /допълнена с Решение № 602 по Протокол № 46 от 29.01.2010г./ Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност – към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл.35. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл.44, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

а) **0,7** на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

б) (изм. с Р-ие №394 от 28.02.2013 г., влиза в сила от 01.01.2014 г.) **5** на сто - при дарения между лица извън посочените в б."а" и при безвъзмездно придобиване по друг начин на имущества, включително и чрез опрощаване на задължения;

в) (нова Р-ие №394 от 28.02.2013 г., влиза в сила от 01.01.2014 г.) **3,3** на сто - при придобиване на недвижими имоти или ограничени вещни права по давност

(2) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер **2** на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл.36. (1) Освобождават се от данък придобитите имущества по чл.48 от Закона за местните данъци и такси.

(2) (изменена с Решение № 942 от 24.01.2019 г.) Освобождава се от данък полученото имущество по ал. 1, както и последващото прехвърляне на трети лица, при условие че прехвърлянето е свързано с изпълнението на преките цели, за които е създадена съответната организация по ал. 1 или които са посочени като основание за освобождаване от данък. При неизпълнение на условията за освобождаване несъбраният данък става дължим.

(3) (изменена с Решение № 942 от 24.01.2019 г.) Разпоредбите на чл. 48, ал. 1, т. 1, букви "б", „в", „г" и „е", т. 4 и 7 от ЗМДТ се прилагат и когато имуществото се придобива от идентични или сходни лица, установени в друга държава-членка на Европейския съюз, или държава – страна по Споразумението за Европейско икономическо сътрудничество. Освобождаването в този случай е при условие, че лицето представи официален документ, удостоверяващ статута или качеството му, в което придобива имуществото, издаден или заверен от компетентен орган на съответната държава, както и неговия легализиран превод на български език.

(4) Освобождаването по ал.1, т.2 е при условие, че лицето представи договор за дарение, от който е видно, че дарението е направено за лечение или за технически помощни средства за хора с увреждания, както и медицински документи, удостоверяващи съответното заболяване.

Чл.37. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) /допълнена с Решение № 602 по Протокол № 46 от 29.01.2010г./ Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите по чл.44, ал.3 от ЗМДТ – към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(3) При безвъзмездно придобиване на имущество, без случаите по ал.2. лицата, получили имущество, подават декларация за облагането му с данък и заплащат данъка в двумесечен срок от получаването му.

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл.38. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл.39. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл.40. Собствениците на превозни средства декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им по реда на чл.54 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.41. (1) (изменена с Решение № 942 от 24.01.2019 г.) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента – имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

$$\text{ГДПС} = \text{ИмК} \times \text{ЕК},$$

където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2

1. имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

$$\text{ИмК} = \text{СкW} \times \text{Кгп},$$

където:

СкW е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, както следва:

- а) до 55 kW включително – 0,34 лв. за 1 kW;
- б) над 55 kW до 74 kW включително – 0,54 за 1 kW;
- в) над 74 kW до 110 kW включително – 1,10 лв. за 1 kW;

- г) над 110 kW до 150 kW включително – 1,23 лв. за 1 kW;
- д) над 150 kW до 245 kW включително – 1,60 лв. за 1 kW;
- е) над 245 kW – 2,10 лв. за 1 kW;

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

2. екологичният компонент се определя в зависимост от екологичната категория на автомобила, както следва:

Екологична категория	Коефициент
без екологична категория, с екологични категории "Евро 1" и "Евро 2"	1,10
"Евро 3"	1,00
"Евро 4"	0,90
"Евро 5"	0,70
"Евро 6" и "EEV"	0,50

(2) (изменена с Решение № 942 от 24.01.2019 г.) Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т, е в следните размери:

1. товарно ремарке – 7,50 лв.;
2. къмпинг ремарке – 15,00 лв.

(3) Данъкът за мотопеди е в размер 10,00 лв., а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително – 12,00 лв.
2. над 125 до 250 куб. см включително – 25,00 лв.
3. над 250 до 350 куб. см включително – 35,00 лв.
4. над 350 до 490 куб. см включително – 50,00 лв.
5. над 490 до 750 куб. см включително – 75,00 лв.
6. над 750 куб. см – 100,00 лв.

(4) (изменена с Решение № 942 от 24.01.2019 г.) Данъкът за триколесно превозно средство, определено в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2013 г. относно одобряването и надзора на пазара на дву-, три- и четириколесни превозни средства (ОВ, L 60/52 от 2 март 2013 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 168/2013", на

базата на общото тегло, е в размер на:

1. до 400 кг включително - 6 лв.

2. над 400 кг - 9 лв.

(5) (изменена с Решение № 942 от 24.01.2019 г.) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача – 75,00 лв.;

2. над 22 места, вкл. мястото на водача – 150,00 лв.

(6) (изменена с Решение № 942 от 24.01.2019 г.) Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т, е в размер на 15 лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/вleckача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	8,00 лв.	28,00 лв.
	18	20	28,00 лв.	64,00 лв.
	20	22	64,00 лв.	147,00 лв.
	22	25	190,00 лв.	342,00 лв.
	25	26	342,00 лв.	600,00 лв.
	26	28	342,00 лв.	600,00 лв.
	28	29	331,00 лв.	399,00 лв.
	29	31	399,00 лв.	655,00 лв.
	31	33	655,00 лв.	909,00 лв.
	33	38	909,00 лв.	1381,00 лв.
	38	-	1007,00 лв.	1369,00 лв.
Б) с три и повече оси	36	38	640,00 лв.	888,00 лв.
	38	40	888,00 лв.	1228,00 лв.
	40	-	1228,00 лв.	1817,00 лв.

(8) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от **50,00** лв.

(9) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари с товароподемност над 40 тона е в размер на 100,00 лв.

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – **5,00** лв.

2. над 18 kW до 37 kW включително – **7,00** лв.

3. над 37 kW – **10,00** лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер **25,00** лв.

(12) /изменена с Решение № 851 по Протокол № 62 от 28 .12.2010 г./ Данъкът за моторни шейни и превозни средства от категория L 7 е по ЗДП е в размер от 50 лв.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	30 лв.	61 лв.
	13	14	61 лв.	168 лв.
	14	15	168 лв.	237 лв.
	15	-	237 лв.	536 лв.
Б) с три оси	15	17	61 лв.	106 лв.
	17	19	106 лв.	217 лв.
	19	21	217 лв.	282 лв.
	21	23	282 лв.	434 лв.
	23	-	434 лв.	675 лв.
В) с четири оси	23	25	282 лв.	286 лв.
	25	27	286 лв.	446 лв.
	27	29	446 лв.	708 лв.

	29	-	708 лв.	1050 лв.
--	----	---	---------	----------

(14) (нова - Решение № 942 от 24.01.2019 г.) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 от ЗМДТ няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл.42. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер **1 лв.** за всеки започнат бруто тон;
2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер **1 лв.** за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер **0,1 лв.** за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;
3. за един джет - в размер **100 лв.**
4. за ветроходни и моторни яхти - в размер **20 лв.** за всеки започнат бруто тон;
5. за скутери - в размер **2,70 лв.** за киловат;
6. за влекачи и тласкачи - в размер **0,14 лв.** за киловат;
7. за речни несамоходни плавателни съдове - в размер **0,5 лв.** за тон максимална товароносимост.

Чл.43. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети – **20 лв.** за всеки започнат тон максимално излетно тегло;
2. за параплан – **12 лв.**
3. за делтаплан – **12 лв.**
4. за мотоделтаплан – **20 лв.**
5. за свободен балон - **30 лв.**
6. за планер – **30 лв.**

Чл.44. Освобождават се от данък превозните средства по чл.58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.45. (1) (отменена с Решение № 942 от 24.01.2019 г.) ~~За превозните средства с мощност на двигателя до 74 kW включително, снабдени с действащи катализаторни устройства и несъответстващи на екологичните категории "Евро 3", "Евро 4", "Евро 5", "Евро 6" и "EEV", определеният по чл. 41 данък за съответната година се заплаща с намаление от 30 на сто.~~

(2) (изменена с Решение № 942 от 24.01.2019 г.) За моторни и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория "Евро 4" данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от "Евро 4" – с 60 на сто намаление от определения по чл. 41, ал. 3 от Наредбата данък.

(3) (изменена с Решение № 942 от 24.01.2019 г.) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория "Евро 4", данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на "Евро 5", "Евро 6" и "EEV" – с 50 на сто намаление от определения по чл. 41, ал. 5, 6, 7 и 13 от Наредбата данък.

(4) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабопоселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл.41, ал.5, при условие че не се използват за други цели.

(5) (нова - Решение № 942 от 24.01.2019 г.) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 от ЗМДТ

няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 46. (1) (изменена с Решение № 942 от 24.01.2019 г.) Данъкът върху превозни средства се заплаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5%.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

Чл.47. (изменен с Решение № 942 от 24.01.2019 г.) Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 5 от ЗМДТ – в приход на общината по регистрацията на превозното средство.

Раздел V

Патентен данък

Чл.48. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и

2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрация за вътреобщностно придобиване по чл.99 и чл.100, ал.2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал.1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал.1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл.204, т.2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл.49. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл.48. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал.1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.

(4) В случаите по ал.1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се deregистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл.50. За целите на патентния данък могат да се определят зони съгласно Приложение № 1 от тази наредба.

Чл.51. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентни дейности по т.3 и 31 от Приложение №4 към Глава Втора Раздел 4 от ЗМДТ дължат данък само за дейността по т.3 от Приложение 4.

(7) /нова с Решение № 602 по Протокол № 46 от 29.01.2010г./ При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец и продължаване на дейността приобретателят дължи данък от тримесечието, следващо тримесечието на прехвърлянето, а прехвърлителят – включително за тримесечието на прехвърлянето, и за дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 на ЗМДТ.

(8) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл.52. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. /изменена с Решение № 851 по Протокол № 62 от 28 .12.2010 г./ физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 - 36 от приложение № 4 към ЗМДТ, заплащат патентния данък само за тази дейност за която, определеният данък е с най-висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага;

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10, 12 и 13 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл.53 е приложено копие от удостоверение за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл.51, ал. 4 данъчното облекчение по ал.1, т.1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл.53. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларираат обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) /допълнена с Решение № 602 по Протокол № 46 от 29.01.2010г./ Лицата декларираат с декларация по ал.1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7 – дневен срок от датата на прехвърлянето.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал.1 и за възникването на обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2.

Чл.54. (1) Данъчните декларации по чл.53 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

(3) /нова с Решение № 602 по Протокол № от 29.01.2010г./ Приема се, че дейността не се извършва от постоянно място, когато промяната през годината на местонахождението на обекта, от който се извършва дейността, води до промяна в размера на данъка.

Чл.55. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл.53, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл.54, ал.2 и 3 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника, съответно в Столична община.

Чл.56. Лицата по чл.48, ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 2.

Раздел VI

Туристически данък

/ Решение № 851 по Протокол № 62 от 28 .12.2010 г./

Чл.57. (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) /Изменена с Решение № 580 от 19.12.2013 г. на Общински съвет – Раднево/
Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на местата за

настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

(5) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 30 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл.58.(1) Размерът на данъка се определя за всяка нощувка съобразно населените места в общината и категорията на средствата за подслон и местата за настаняване, както следва:

- за град Раднево :
 1. категория 1 звезда – 1,00 лева
 2. категория 2 звезди – 1,20 лева
 3. категория 3 звезди – 1,40 лева
 4. категория 4 звезди – 1,40 лева
 5. категория 5 звезди – 1,40 лева
- за останалите населени места на територията на общината:
 1. категория 1 звезда – 0,60 лева
 2. категория 2 звезди – 0,80 лева
 3. категория 3 звезди – 1,00 лева
 4. категория 4 звезди – 1,00 лева
 5. категория 5 звезди – 1,00 лева

(2) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

(3) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-о число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

(4) Когато сборът на данъка по ал. 2 за календарната година е по-малък от 30 на сто от данъка, определен при пълен капацитет за средството за подслон или мястото за настаняване, разликата се внася от данъчно задълженото лице в приход на бюджета на общината по местонахождение на средството за подслон или мястото за настаняване до 1 март на следващата календарна година, независимо дали обектът се използва.

(5) Разликата по ал. 4 се определя по следната формула:

$$P = (PД \times ПК \times Д \times 30 / 100) - ДД,$$

където:

P е разликата за внасяне;

PД - размерът на данъка по ал. 1;

ПК - пълният капацитет на броя на леглата в средството за подслон или мястото за настаняване за календарната година;

Д - брой дни в годината;

ДД - сборът на дължимия данък по ал. 2 за календарната година

Раздел VII

Данък върху таксиметров превоз на пътници

(Нов - Решение № 302 по Протокол № 19 от 21.09.2016 г., в сила от 01.01.2017 г.)

Чл. 59. (1) Данъчно задължените лица, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица, с изключение на случаите по глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси.

(3) Лицата, облагани с данък върху таксиметров превоз на пътници по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", и разрешение за извършване на

таксиметров превоз на пътници, издадено от кмета на Община Раднево по реда на чл.24а от Закона за автомобилните превози.

Чл. 60. (1) Годишният размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници за Община Раднево е в размер на 500 лв. за календарна година.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал. 1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3) Когато до 31 октомври на предходната година общинският съвет не е определил размера на данъка върху таксиметров превоз на пътници за следващата година, данъкът се събира на базата на действащия размер за предходната година.

Чл. 61. (1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози, данъчно задължените лица подават данъчна декларация по образец за дължимия данък в Община Раднево.

(2) В декларацията по ал. 1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър в съответната община.

Чл. 62. Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници постъпва в приход на Община Раднево.

Чл. 63. (1) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:

$$\text{ДДТГ} = \frac{\text{ГДТПП} \times \text{БМ}}{12}, \text{ където}$$

ГДТПП е размерът на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници по чл. 60, ал. 1;

БМ е броят на месеците от текущата година, следващи месеца на издаване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения годишен данък се възстановява недължимо внесенията част, определена по следната формула:

$$\text{НВДТПП} = \frac{\text{ПГДТПП} \times \text{БМ}}{12}, \text{ където}$$

НВДТПП е недължимо внесенията част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ПГДТПП е платеният годишен данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

БМ е броят на месеците от текущата година, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 63. Данъкът по чл. 60, ал. 1 се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

Чл. 64. Възстановяване на надвнесен данък по чл. 62, ал. 2 се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. /нов с Решение № 602 по Протокол № 46 от 29.01.2010г./ (1) Общинският съвет определя размерите на данъка върху недвижимите имоти и данъка при придобиване на имущества за 2010 г. до 31

януари 2010 г. В случай, че в този срок не са определени нови размери, за 2010 г. се прилагат размерите на данъците, действащи към 31 декември 2009 г.

(2) /нова с Решение № 602 по Протокол № 46 от 29.01.2010г./ До определяне на размерите по ал. 1, данъкът при придобиване на имущество по чл. 44 от ЗМДТ се определя въз основа на размерите, действащи към 31 декември 2009 г.

(3) /нова с Решение № 602 по Протокол № 46 от 29.01.2010г./ (1) За 2010 г. първата вноска за данъка върху недвижимите имоти се внася в срок от 1 март до 30 април.

На предплатилите за пълния размер на данъка в този срок се прави отстъпка 5 на сто.

§2. /нов с Решение № 602 по Протокол № 46 от 29.01.2010г./ За притежаваните нежилни имоти и за нежилните имоти, върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване, предприятията подават декларации по чл.14 от ЗМДТ в срок до 30 юни 2010г.

§3. Наредбата за изменение и допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на община Раднево, приета с Решение № 602 по Протокол № 46 от 29.01.2010г. влиза в сила от 1 януари 2010 г. Досегашните § 1,2,3,4,5,6 и 7 стават съответно § 4, 5, 6, 7, 8, 9 и 10.

§ 4. Общинският съвет определя размерите на данъка върху недвижимите имоти, данъка върху наследствата и данъка при придобиване на имущество по чл.44, ал 1 и 2 от ЗМДТ в срок до 31 януари 2009г. В случай, че в този срок не са определени нови размери, за 2009г. се прилагат минималните размери на данъците, определени в чл.22, чл.36 и чл.47, ал.1 и 2 от ЗМДТ.

§ 5. До определяне на размерите по §1., данакът при придобиване на имущество по чл.44, ал.1 и 2 от ЗМДТ и данакът върху наследствата се определя въз основа на минималните размери за съответните данъци, предвидени в закона.

§ 6.(1) За 2009г. първата вноска по чл.28, ал.1 от ЗМДТ /данък върху недвижимите имоти/ се внася в срок от 1 март до 30 април.първата и втората вноска на данъка върху недвижимите имоти, съответно първата и втората вноска върху превозните средства, се внася в срок от 31 март до 30 юни.

(2) На предплатилите за цялата година в срока по ал.1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 7. За 2008г. лицата, които се облагат с патентен данък, подават декларация по чл.61н,ал1 от ЗМДТ и такси до 30 април 2008 г.

§ 8.(1) За 2008 г. първата и втората вноска на окончателния годишен /патент/ се внася в срок до 30 април 2008 г.

(2) На предплатилите за цяла година в срока по ал.1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 9. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от кмета на общината и/или определени от него лица.

§ 10. Наредбата е приета с решение № 84 от протокол 7 от 28.02.2008 г.

§ 11. Наредбата е изменена и допълнена с Решение № 602 от 29.01.2010 г., с Решение № 851 по Протокол № 62 от 28 .12.2010 г. (влиза в сила от 01.01.2011 г.), с Решение № 868 от 31.01.2011 г.), с Решение № 394 от 28.02.2013 г., Решение № 580 от 19.12.2013 г. на Общински съвет – Раднево (влиза в сила от 01.01.2014 г.). Изменена и допълнена с Решение № 302 по Протокол № 19 от 21.09.2016 г. (влиза в сила от 01.01.2017 г.). **Изменена и допълнена с Решение № 942 от 24.01.2019 г. (влиза в сила от 01.01.2019 г.)**

Приложение № 1 към чл.50.

Зона	Населени места
I-ва	град Раднево
II-ра	с. Сърнево с. Ковачево
III-та	с. Бели бряг, с. Българене, с.Боздуганово,с.Даскал Атанасово, с.Диня, с.Землен,с.Знаменосец, с.Ковач, с.Коларово, с.Константи- новец, с.Любеново, с.Маца, с.Полски Градец, с.Рисиманово,с.Свободен, с.Тихомирово, с.Тополяне, с.Трояново, с.Трънково

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

Патентни дейности	I зона	II зона	III зона
1. /Изменена с Решение № 580 от 19.12.2013 г. на Общински съвет – Раднево/ Места за настаняване с не повече от 20 стаи - данъкът се определя за стая според местонахождението на обекта:			
1 и 2 звезди	75 лв.	25 лв.	25 лв.
2. Заведения за хранене и развлечения—данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:			
а) ресторанти:			
1—2 звезди	8 лв.	2 лв.	2 лв.
3 звезди	15 лв.	9 лв.	9 лв.
б) заведения за бързо обслужване:			
1—2 звезди	3 лв.	2 лв.	2 лв.
3 звезди	9 лв.	5 лв.	5 лв.
в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква “е”:			
1—2 звезди	3 лв.	2 лв.	2 лв.
3 звезди	9 лв.	3 лв.	3 лв.
г) кафе-сладкарници			
1—2 звезди	3 лв.	2 лв.	2 лв.
3 звезди	15 лв.	5 лв.	5 лв.
д) барове:			
— дневни:			
2 звезди	15 лв.	5 лв.	5 лв.
3 звезди	36 лв.	15 лв.	15 лв.
— нощни:			
2 звезди	21 лв.	8 лв.	8 лв.
3 звезди	54 лв.	30 лв.	30 лв.
е) бюфети, каравани и павилиони — за обект:	150 лв.	112 лв.	112 лв.
3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта — данъкът се определя в размер за 1 кв. м нетна търговска площ според местонахождението на обекта.			
	6 лв./кв.м.	4 лв./кв.м.	2 лв./кв.м.
4. Платени паркинги — данъкът се определя за 1 брой място за паркиране според местонахождението на обекта.			
	35 лв. на място	20 лв. на място	5 лв. на място
5. Дърводелски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.			
	330 лв.	100 лв.	50 лв.
6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.			
	240 лв.	110 лв.	40 лв.
7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали — данъкът се определя според местонахождението на обекта:			
	900 лв.	700 лв.	500 лв.
8. Обушарски и шапкаарски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.			

	50 лв.	40 лв.	40 лв.
9. Металообработващи услуги—данъкът се определя според местонахождението на обекта.	440 лв.	200 лв.	160 лв.
10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги — данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:	360 лв.	132 лв.	60 лв.
11. Машинописни и/или копирни услуги — данъкът се определя на брой устройство според местонахождението на обекта.	336 лв.	224 лв.	180 лв.
12. Козметични услуги, поставяне на татуировки — данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта.	330 лв.	200 лв.	130 лв.
13. Маникюр, педикюр — данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта.	180 лв.	77 лв.	60 лв.
14. Часовникарски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	110 лв.	70 лв.	60 лв.
15. Тапицерски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	275 лв.	200 лв.	180 лв.
16. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми — данъкът се определя според местонахождението на обекта:	620 лв.	230 лв.	190 лв.
17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	900 лв.	350 лв.	280 лв.
18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	250 лв.	132 лв.	100 лв.
19. Стъкларски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта:	360 лв.	132 лв.	100 лв.
20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	360 лв.	174 лв.	47 лв.
21. (отменена с Решение № 942 от 24.01.2019 г.) Отдаване на видеокасети под наем — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	880 лв.	600 лв.	300 лв.
22. Компаньонки и компаньони — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	4200 лв.	3520 лв.	3000 лв.
23. Масажистки и масажисти — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	960 лв.	660 лв.	500 лв.
24. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	3600 лв.	2750 лв.	2000 лв.
25. Фотографски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	520 лв.	300 лв.	200 лв.
26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	800 лв.	200 лв.	100 лв.
27. Санитарни възли, наети под аренда — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	240 лв.	190 лв.	150 лв.
28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини — данъкът се определя според местонахождението на обекта.			

	90 лв.	71 лв.	50 лв.
29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	72 лв.	61 лв.	50 лв.
30. Заложни къщи – данъкът се определя в размер на:	12 000 лв.	6 600 лв.	3 000 лв.
31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	90 лв.	60 лв.	30 лв.
32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	865 лв.	390 лв.	300 лв.
33. Игри с развлекателен или спортен характер — данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта, както следва:			
а) За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размера на данъка за брой съоръжение е:	146 лв.	112 лв.	100 лв.
б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла, размера на данъка за брой съоръжение е:	17 лв.	10 лв.	8 лв.
в) За зали за боулинг и кегелбан — данъкът за игрален коридор е в размер на ... лв. , и билиард — данъкът за маса е в размер на:	72 лв.	55 лв.	40 лв.
34. Фитнес центрове и спортни зали — данъкът се определя според местонахождението на обекта, както следва:			
за 1 кв.м.	2,50 лв.	2 лв.	1,50 лв.
и за един фитнес уред	540 лв.	440 лв.	300 лв.
35. Химическо чистене, пране и гладене — данъкът се определя на брой съоръжения според местонахождението на обекта:	243 лв.	187 лв.	133 лв.
36. Мелничарски услуги:			
а) За мелници за брашно — данъкът се определя в размер на 18 лв. на линеен сантиметър от дължината на млевната линия.			
б) За мелници за фураж стационарни — данъкът се определя в размер на 600 лв.			
37. Услуги с атрактивен характер:			
а) корабчета	750 лв. на брой		
б) лодки	450 лв. на брой		
в) яхти	900 лв. на брой		
г) джетове	900 лв. на брой		
д) влакчета	30 лв. на място		
е) файтони	75 лв. на място		
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения	150 лв. на брой оборудване		
з) зимни ски (включително ски-екипировка), зимни кънки, сноубордове, шейни	150 лв. на брой оборудване		

и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши	150 лв. на място		
к) детски колички и моторчета	150 лв. на брой		
л) стрелбища	300 лв. на брой стрелбище		
38. Обучение на водачи на моторни превозни средства — данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:			
а) мотопеди, мотоциклети	350 лв.	275 лв.	200 лв.
б) други МПС	700 лв.	550 лв.	400 лв.
39. Услуги “Пътна помощ” на пътни превозни средства — данъкът се определя в размер на 2000 лв. за брой моторно превозно средство.			
40. Услуги със земеделска и горска техника—данъкът се определя за брой техника, както следва:			
а) комбайн — 330 лв.			
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини — 110 лв.			
в) прикачни, навесни и стационарни машини — 15 лв.			